

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manuale Pastorum Sive Instructio Practica Neoparochorum

Dirckinck, Johann

Treviris, 1702

Caput. 26. Epilogus I. Partis Manualis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51873)

quantum Adjutor Pastori demit laboris, tantum æternæ & pretiosæ admittit mercedis. Nec discedat ab ovibus suis, ne lupus eas invadat; maneat inter eas ut Magister inter Discipulos, ut sol inter stellas, ut Dux inter milites, easque verbo & exemplo & Sacramentorū pabulo præsens reficiat, ne per mercenarium negligentur, vel scabie aut fame pereant. Gerat itaque Pastor sollicitudinem. Et quemadmodum Apostolo incumberebat: *Sollicitudo omnium Ecclesiarum* 2. Corinth. 11. 28. Ita Pastor suæ Ecclesiæ, sibi que à Deo commissæ, curam & onus sustineat, omnium curarum & laborum suorum præmium recepturus æternum.

CAPUT XXVI.

Epilogus 1. Partis Manualis.

AD modum Reverendi, Doctissimi-
mique DD. Pastores, hisce primam Manualis partem, de virtutibus & qualitatibus internis Pastoris ter-

N

minis-

minamus; monentes, ut nemo nos, arcum nimum tendere, & alta nimis aut sublimia, ac statum Pastorum excedentia proponere iudicet: regimen enim animarum magnam perfectionem requirit; ad quam Pastor indies magis, magisque tenetur tendere. Sane si Christus Dominus Sapia Patris, rudi populo & plebecula infima summos perfectionis apices proposuit, quales sunt: *Estote perfecti, sicut Pater vester caelestis perfectus est. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Oportet semper orare. Qui non renunciat omnibus, quae possidet, non potest meus esse Discipulus, quis vitio vertet, Parochis proponi virtutes parochiales, sine quibus non Pastores; sed umbra & larva sunt Pastorum?*

Quare initio praemisimus media & instrumenta virtutum, scilicet scientiam, fugam peccatorum, intentionem, orationem, meditationem ac mortificationem: ac deinde ad virtutes ipsas progressi sumus, primò
Theo-

Theologicas, Fidem, Spem, Charitatem; tum ad morales, Prudentiam, Temperantiam & reliquas. Sine quibus Parochum debite suo fungi officio, omnino est impossibile.

Proinde iterum iterumque hortamur & obsecramus in Domino, ut Pastores hęc virtutibus adeò sibi necessariis sedulo studeant, & media necessaria adhibeant: quibus easdem procurrent. 1. Per gratiam Dei & suam seriam cooperationem. 2. Proponendo sibi exempla Christi ac Sanctorum. 3. Conscientiam serio & crebro examinando, particulari quoque examine utendo. 4. Fervens desiderium excitando. 5. Virtutes probe cognoscendo. 6. Easdem summe aestimando & appetiando. 7. Eas à Deo. o. m. saepe postulando. 8. Sui diffidentiam contipiendo, & fiduciam in Deo collocando. 9. Assidue se in iis exercendo, & nullam occasionem exercendi pratermittendo. Quibus mediis eas infallibiliter obtinebunt;

N 2

Illis

Illis autem obtentis, ô quàm divites, quàm felices & beati erunt? 1. Virtus enim est summum bonum in hac vita. 2. Est proprium bonum nostrum: nam bona fortunæ, sunt aliena. 3. Est summæ jucunditatis, exstruit enim in homine paradysum, amœnitatem, fecunditatem, securitatem. 4. Præcellit gaudia mundi continuitate, puritate, dignitate, salubritate. 5. Introducit in animam, conscientia puritatem, virium animæ sanitatem, veram libertatem, cogitationum tumultuosarum pacem, inordinatarum affectionum harmoniam, jucunditatem boni operis, discretum regimen corporis, cum divina conformationem humanæ voluntatis. 6. Est nota Electorum, unctio ad regnum, pretium regni cœlestis. 7. Est à Christo verbo & exemplo commendata, vita spiritalis, nobilissimorum effectuum causa, quæ levat hominem supra se, reddit felicem, defendit in malis, decorat animas, mira patrat in corde, in cœlo,

cælo, in mundo, in inferno. O nobilis! ô cœlestis! ô divina Virtus! mater veræ sapientiæ, scientiæ sanctorum magistra; hæreditatis æternæ pignus & arrha! Quidnam sub sole tibi comparari poterit? Nihil, omnino nihil: Unde proposui illam regnis & sedibus, & divitias nihil esse duxi in comparatione illius: nec comparavi illi lapidem pretiosum: quoniam omne aurum in comparatione illius, arena est exigua, & tanquam lutum æstimabitur argentum in conspectu illius. Proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius; Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius.

Sap. 7.

N 3

PARS